

Sygn. akt V CNP 36/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi J. Ż.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 lutego 2018 r. sygn. akt III Ca [...]
w sprawie z powództwa J. Ż.
przeciwko U. P.-Ż.
o złożenie rachunku z zarządu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 grudnia 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód J. Ż. wniósł w dniu 3 lipca 2018 r. skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie III Ca [...].

W skardze wskazał, że wyrok jest niezgodny z prawem i przytoczył jako podstawę naruszenie art. 208 k.c. w związku z art. 618 § 3 k.p.c., podnosząc, że orzeczenie jest z nimi niezgodne. Wskazał, że skutek wydania tego wyroku poniósł szkodę w mieniu, bowiem nie ma możliwości korzystania z własności w sposób przewidziany prawem. Brak w skardze wyliczenia wysokości szkody i uprawdopodobnienia związku przyczynowego z wydanym wyrokiem, a także wyjaśnienia braku możliwości jego wzruszenia w drodze środków prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od wskazanych wyżej braków skargi, należy zwrócić uwagę na następujące kwestie. Orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające niezgodność zaskarżonego skargą wyroku z prawem nie eliminuje tego wyroku z obrotu prawnego. Stanowi natomiast podstawę do następczego dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia szkody poniesionej na skutek wydania wyroku niezgodnego z prawem. Odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa może wchodzić w grę jednak tylko wtedy, kiedy wzruszenie wyroku nie jest i nie było możliwe, a strona podjęła wszelkie dopuszczalne prawem czynności, prowadzące do wzruszenia wydanego wyroku. Takimi czynnościami były dotychczas, poza skargą kasacyjną, także wnioski o wznowienie postępowania czy powództwo przeciwegzekucyjne, o ile wystąpiły podstawy do ich podjęcia. Brak takich przyczyn należało wykazać.

Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, że w dniu 3 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018, poz. 5 ze zm.), która wprowadziła do polskiego systemu prawnego kolejny środek nadzwyczajny. Środkiem tym jest skarga nadzwyczajna, której celem jest, jak wynika z art. 89 przytoczonej ustawy, eliminacja prawomocnych orzeczeń naruszających zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela

określone w Konstytucji albo w sposób rażąco naruszających prawo przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Przyczyny uwzględnienia skargi nadzwyczajnej są zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, jednak inne są konsekwencje wydanego na skutek tych skarg orzeczenia. Uwzględnienie przez Sąd Najwyższy skargi nadzwyczajnej prowadzi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 95 ustawy o Sądzie Najwyższym w związku z art. 398¹⁵ oraz art. 398¹⁶ k.p.c.). Skoro zaś zaskarżony wyrok może zostać uchylony, nie jest możliwe orzekanie o skardze o stwierdzenie jego niezgodności z prawem i - w następstwie takiego orzeczenia – o odpowiedzialności majątkowej Skarbu Państwa.

Oznacza to, że, wnosząc skargę określoną w art. 424¹ k.p.c., strona musi wykazać, iż złożyła do stosownego organu wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej zgodnie z art. 89 § 2 ustawy o SN, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji, na podstawie art.424⁸ k.p.c.